

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 12/16

Luxemburg, 4 februarie 2016

Concluziile avocatului general în cauzele C-165/14 Alfredo Rendón Marín/
Administración del Estado și C-304/14, Secretary of State for the Home
Department/CS

Potrivit avocatului general Szpunar, un resortisant care nu este cetățean european care exercită în mod exclusiv autoritatea părintească cu privire la un cetățean minor european nu poate fi expulzat dintr-un stat membru și nici nu i se poate refuza acordarea unui permis de ședere numai ca urmare a antecedentelor sale penale

O măsură de expulzare nu poate fi adoptată decât cu condiția de a fi proporțională și întemeiată pe motive imperative de siguranță publică precum și pe conduita personală a resortisantului care nu este cetățean european, această conduită trebuind să constituie o amenințare reală, actuală și suficient de gravă

Tratatul FUE prevede că este cetățean al Uniunii orice persoană care are cetățenia unui stat membru și că cetățenii Uniunii au dreptul de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre.

Ca urmare a antecedentelor lor penale, doi resortisanți ai unor state terțe au primit notificări privind refuzul acordării unui permis de ședere și respectiv o decizie de expulzare din partea autorităților statului membru de reședință și de cetățenie al copiilor lor minori care se află în întreținerea lor și care dețin cetățenia Uniunii. Domnul Rendón Marín are un fiu cetățean spaniol și o fiică cetățean polonez, exercitând în exclusivitate autoritatea părintească cu privire la aceștia. Cei doi copii minori au locuit întotdeauna în Spania (cauza C-165/14). În ceea ce o privește pe CS, aceasta are un fiu cetățean britanic care locuiește cu ea în Regatul Unit și cu privire la care exercită în exclusivitate autoritatea părintească (cauza C-304/14).

Se atrage atenția presei asupra faptului că cererea din cauza C-304/14 a fost introdusă anonimizat de către instanța britanică de trimitere care a emis o ordonanță în acest sens în vederea protejării intereselor copilului lui CS.

Tribunal Supremo (Curtea Supremă a Spaniei) și Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Divizia imigrare și azil a Tribunalului Superior din Londra, Regatul Unit) solicită Curții de Justiție să stabilească incidența pe care o pot avea antecedentele penale asupra recunoașterii unui drept de ședere în temeiul dreptului Uniunii.

În concluziile sale prezentate astăzi, avocatul general Maciej Szpunar subliniază mai întâi că directiva privind libertatea de circulație și de ședere a cetățenilor Uniunii și a membrilor familiilor acestora¹ se aplică situației domnului Rendón Marín și a fiicei sale cetățean polonez, dar nu și situației domnului Rendón Marín și a fiului său cetățean spaniol și nici situației lui CS și a copilului său cetățean britanic. Astfel, directiva se aplică cetățenilor Uniunii și membrilor lor de familie care se deplasează sau își au reședința într-un stat membru, altul decât cel al cărui resortisant sunt. Or, nici copiii domnului Rendón Marín, resortisanți spaniol și respectiv polonez, nici copilul lui CS, resortisant britanic, nu au trecut o frontieră. Potrivit avocatului general, directiva se aplică doar în sensul în care permite domnului Rendón Marín să locuiască în Spania (statul membru gazdă) cu

¹ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

fiica sa poloneză (resortisant minor de vârstă fragedă a unui alt stat membru) cu privire la care exercită efectiv autoritatea părintească.

Avocatul general apreciază că **dreptul de ședere de care beneficiază domnul Rendón Marín în temeiul directivei datorită fiicei sale nu poate fi limitat printr-o dispoziție națională care supune în mod automat obținerea unui permis de ședere condiției referitoare la lipsa antecedentelor penale în Spania sau în țările în care a locuit anterior acesta**. Astfel, acest refuz automat nu respectă principiul proporționalității și nu permite să se aprecieze dacă conduita personală a individului în cauză reprezintă eventual un pericol actual pentru ordinea publică sau siguranța publică. **Dreptul Uniunii se opune astfel unei reglementări naționale care prevede refuzul automat al acordării unui permis de ședere resortisantului unei țări terțe, părinte al unui cetățean minor al Uniunii care se află în întreținerea sa și locuiește împreună cu acesta în statul membru gazdă, doar pentru motivul că părintele respectiv are antecedente penale.**

În lumina jurisprudenței Curții², avocatul general apreciază că copiii domnului Rendon Marín și copilul lui CS beneficiază, ca urmare a faptului că sunt cetățeni ai unui stat membru, de statutul de cetățean al Uniunii, ceea ce le conferă dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul Uniunii. **Orice restrângere a acestui drept ține deci de domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, care se opune unor măsuri care au ca efect privarea cetățenilor Uniunii de beneficiul efectiv al esenței drepturilor conferite de tratat. În cazurile analizate, copiii pot fi obligați să-și însoțească părintele respectiv în caz de expulzare a acestuia din urmă, dat fiind faptul că părintele în cauză exercită în exclusivitate autoritatea părintească în privința lor. În aceste condiții, copiii ar trebui să părăsească teritoriul Uniunii, ceea ce i-ar priva de beneficiul efectiv al esenței drepturilor conferite totuși de statutul lor de cetățeni ai Uniunii.** Pentru a proteja interesul acestor copii, a fost recunoscut un drept de ședere derivat în favoarea părinților care se află în această situație. Acest drept decurge direct din tratatul FUE. Avocatul general aplică aici prin analogie jurisprudența referitoare la măsurile de îndepărtare împotriva *resortisanților unui stat membru* care au făcut obiectul unor condamnări, fiind evident că domnul Rendón Marín și CS nu sunt cetățeni ai Uniunii ei înșiși, ci resortisanți ai unor țări din afara UE membrii ai familiei unui cetățean al Uniunii. Potrivit acestei jurisprudențe, noțiunile de ordine publică și de siguranță publică trebuie interpretate strict în cadrul restricțiilor aduse dreptului de ședere. Avocatul general nu consideră acceptabil ca restricțiile referitoare la un asemenea drept pentru motive de ordine publică sau de siguranță publică să fie diferite după cum acest drept decurge din tratat sau din directivă.

Avocatul general concluzionează că **tratatul FUE se opune unei reglementări naționale care impune refuzul automat al acordării unui permis de ședere resortisantului unei țări terțe, părinte al unor cetățeni minori ai Uniunii cu privire la care exercită în exclusivitate autoritatea părintească, pentru motivul că acesta are antecedente penale, atunci când refuzul menționat are drept consecință faptul că acești copii trebuie să părăsească teritoriul Uniunii.**

În sfârșit, avocatul general examinează excepția de ordine publică sau de siguranță publică invocată de guvernul Regatului Unit pentru a justifica decizia de expulzare a lui CS. Potrivit acestei decizii, conduita delictuoasă gravă a lui CS ar reprezenta o amenințare clară pentru respectarea coeziunii sociale și a valorilor societății acestui stat membru, ceea ce ar constitui un interes legitim. Avocatul general consideră că **dreptul Uniunii se opune în principiu expulzării dar că, în împrejurări excepționale, o asemenea măsură poate fi adoptată cu condiția să respecte principiul proporționalității și să fie fondată pe conduita persoanei în cauză (conduită care trebuie să constituie o amenințare reală, actuală și suficient de gravă pentru un interes fundamental al societății) precum și pe motive imperative de siguranță publică.**

² Îndeosebi Hotărârile Curții din 19 octombrie 2004, *Zhu și Chen* (C-200/02), a se vedea și comunicatul de presă nr. 84/04, din 2 martie 2010, *Rottmann* (C-135/08), a se vedea și comunicatul de presă nr. 15/10 și din 8 martie 2011, *Ruiz Zambrano* (C-34/09), a se vedea și comunicatul de presă nr. 16/11).

MENTIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENTIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al concluziilor ([C-165/14](#), [C-304/14](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua prezentării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708